בס"ד

יום א', י"ב באדר תשנ"ט (28 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, אירעו בשנים האחרונות, מספר מקרים קשים לעם ישראל:
1) בשנת תש"ד (1954) באוטובוס שחזר מאילת 5 שנים לשחרור אילת, 11 נוסעים נרצחו במעלה העקרבים ב"ד' מסתננים מירדן.
2) בשנת תשנ"ב (1992) בשדירות שלוו בבנאוס-איירס נהרסה מפ"קוף מכוניות-תופת. 22 איש, מהם 4 ישראלים, נהרגו ו-252 נפצעו. תקיפת הפיגוע בפעמה שקצינ' צבאי מקומי שיתפו פעולה עם אירגון הטרור הערבי, היא האיד האסלאמי, שקיבל עליו את האחריות על פיגוף.
3) 4 שנים לאחר מכן, בשנת תשנ"ו (1996) התפוצץ מאבל מטענים באוטובוס קו 18 בירושלים. עוד איש נהרגו ועשרות נפצעו. פיגוע זה בא בעיקוב שבוע ימים אחרי פיגוע דומה באותו קו אוטובוס, וכמעט באותו מקום. כראשונה מאשי רצח רבין, בסקרי דעת קהל עתניהו ופרס יברון על פני שמעון פרס. מהפיך המדיני ביה"ס של קריסה.
4) ושנה לאחר מכן, בתל-אביב, במסעדה "אפרופו", נרצחו בפיגוף 3 עשים ונפצעו מעל ל-50 איש.

ומה עושים היהודים בשדה קרב? אומרת אסתר המלכה לדורה מרדכי, כפי שאנו קוראים במגילה:

"לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי, ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום, גם אני ונערותי אצום כן..."
כל שנה שנקבלו ביהודים עדשות מצחמה באוב' ה' ואוב' ישראל, בי"ז עושים תענית ביום הקבלה ומבקשים מה' שיפיל אויבינו עפנינו במלחמה. אלף משה רבינו לקראת מלחמתו בעמלק (ימח שמו וזכרו!) בי"ה מתפללה.
ולפי כך למה?
-להראות שלא בכח יתבר אנוש ולא בעוצמת מלחמתם, אלא במה שנושאים עיניהם בתפילה לשמים, ומן השמים מרחמים עליהם ונותנים בהם כח לנצח במלחמה.
וכן ישראל, שבאותו דור, בשעה שנקבלו לשלוח יד במבקשי נפשם, בי"ז מתענים.

יום נעים!